

Olvasó

A kistarcsai és a nagytarcsai egyházközség havilapja

BETLEHEM ÁLLÍTÁS A CSALÁDOKKAL

Pécsi Rita minden előadásában azt hangoztatja, hogy a nevelésnek a leg-hatékonyabb és legmélyrehatóbb formája az, ha a gyerekek minden érzék-szervükkel, aktívan részt vesznek a különféle tevékenységekben. Nem is olyan könnyű ezt valóra váltani, hiszen a mindennapok mókuskerekében örülnek a családok, ha legalább néhány apró adventi előkészületre jut idő az iskola és a munka mellett (pl. mézeskalács sütés, Szentírásolvasás, jócselekedetek, néhány roráté stb.).

Éppen ezért tartjuk fontosnak, hogy olyan közösségi alkalmakat teremtsünk gyerekeink számára, ahol a többi

gyerekekkel együtt átélhetik a legfontosabb bibliai eseményeket.

Öröm lenne, ha tanítással- illatokkal-ízekkel-zenéléssel-énekléssel-érzésekkel és érintésekkel átélnék azokat a történeteket, melyek egy életre biztosságot, békét és nyugalmat sugároznak. Nem titkolt vágyunk az sem, hogy majd ők is tovább tudják vinni a saját családjaik és közösségeik számára ezeket a tapasztalatokat. Aki Istentől építkezik, az hosszú távra tervez.

Advent első vasárnapján azokkal a családokkal, akik szívesen töltenek időt a plébánián, egy közös kis ünnepi délutánunk volt: családias légkörben kö-

Tartalom:

Láthatatlan kiállítás	2
Türelem a házasságban	3
Újévi fohász	4
Stóladíjak	4
Események, ünnepek	4

zösen elkészítettük a Betlehemet a plébánia nagy termében. A lányok felöltöztették a Szűzanyát és bepólyálták a kisdedet, a fiúk behordták a szalmát az istállóba, hogy a Szent család ne fázzon meg. A családok érkezéskor kis lapocskákra felírták vágyaikat, kéréseiket és lemondásaikat is, és ezeket a gyerekek betették a jászolba.

Ezek után József atya adventi tanítását hallgattuk, meggyújtottuk az első gyertyát, elmondtuk közösen a Szent Család imát és kis énekes-verses-zenés ajándékokkal is megajándékoztuk egymást. Együtt énekeltünk, csengő-bongó kellékekkel is csörömpölhettek a kicsik.

A délután fontos programja volt egy olyan kézműves foglalkozás is, ahol a gyerekek az anyukákkal mézeskalácsot díszítettek, igazi gyapjúból kis báránycákát készítettek, az apukák pedig a nagyobb fiúkkal rönk fából és drótból angyalkát készítettek, mely minden család adventi és karácsonyi díszé lett odahaza. Az ifjúsági csoport tagjai gofrit sütöttek a résztvevőknek, az apukák pedig egy kis punccsal és forralt borral kínálgatták a jelenlévőket. Az otthonról hozott sütemények színes palettáját is öröm volt végig kóstolgatni és beszélgetni arról, hogy melyik családnak mi a hagyománya, az ízvilága és ki mit visz tovább az ősöktől.

Gyerekeink rajzokat is készítettek „Advent és karácsony a családban” témában, melyet kiállítás formájában mutattunk be. A nap végén mindenki apró kis jutalmakat kapott, melyet az anyukák otthon készítettek el. Jó volt látni, ahogy csodálják egymás alkotásait és büszkék arra, hogy odatették magukat és vállalták megmutatni mindazt az értéket, ami odahaza családi hagyományként él. Ezek által egymást is gazdagítják és ezeket sose lehet elég korán elkezdni. Szemeiket is érdemes időben elkezdni nyitogatni az igazi értékekre.

Csögl János egyik nagyon szép gondolatával kívánunk minden családnak Békés, Boldog Új Évet. Kérjük a Jóistent, hogy minden család élje át ezeket a csodákat odahaza, mert, ha ez szűk családi körben megtörténik, akkor kibontakozik a közösségi életünk is:

„A mese, a beszélgetés, a közös munka, játék, szórakozás, kedvtelés feltétlenül szükséges a szép lelki kapcsolat kialakításához. Mindezt betetézi, ha a családban kicsik és nagyok együtt szeretik Istent. A közös imában, a közös vasárnapi szentmisén, a vallásos és erkölcsi témákról folytatott beszélgetésekben érintkezik legmélyebben lélek a lélekkel.”

A szervezők

LÁTHATATLAN KIÁLLÍTÁS

Az őszi szünetben mentünk el a kislánnyommal. Vártuk már, kicsit izgultunk milyen lesz.

Egy kedves hölgy fogadott bennünket, aki látássérült és kiderült, hogy majd a vezetőnk egy vak személy lesz. Kedvesen tanított minket. A Braille írással a kislányom könnyebben boldogult, még olvasni is megpróbált. Ez még világosan történt, miután ellátott minket tanácsokkal.

Próbáltunk felkészülni mi várhat ránk odabent, de meg kell mondanom nem igazán lehet. Onnantól, hogy beléptünk már teljes sötétségben történik minden. Vezetőnk bent fogadott minket, így nem is láthattuk őt. A kiállítás kb. egy órán át tartott, de sokkal többnek tűnt.

Az első szoba egy lakás volt, nevetgélve fedeztük fel, itt a konyha, meg van a vágódeszka. Hiába mondták, hogy nincs lépcső mégis olyan bizonytalanná vált minden lépés. Minden helyiségben megálltunk egy kis időre és sok érdekes dolgot tudtunk meg vezetőnkől általában a látássérültek mindennapjairól. Mesélte, hogy ők nem „tapogatnak” mint a filmekben, és ahogy mi próbáltuk felismerni a környezetet és, hogy úgy talál meg mindent otthon, hogy rendet tart. Mindennek meg van a pontos helye. A következő szobában már nem volt nevetgélés, mert kimentünk az utcára az autók, zajok között, hát nagyon félelmetes volt elindulni a nagy fekete semmibe. Leléptem a zebrára majd nekimentem a jelzőtáblának és kikötöttem egy autó szélvédőjén, pedig az állt.

A következő szoba egy vadászház volt, ahol sok tévhitet elosztott azzal kapcsolatban, hogy hogyan vagy egyáltalán kell e segíteni, amikor egy látássérült személlyel találkozunk az utcán. A legrosszabb, ha belekarolunk és át akarjuk vezetni a túloldalra. Mesélte, hogy ő teljesen rutinosan közlekedik az idevezető úton több átszállással, de szinte minden nap segítenek neki kérdés nélkül. Ő pedig nem utasítja vissza, csak azért, hogy legközelebbis legyen kedve segíteni. Volt még erdő fahidakkal, madárcsicsergéssel.

Egész idő alatt tudtuk, hogy sötét van, mégis próbáltuk mereszteni a szemünket. Vezetőnkől megtudtuk, hogy ez azért van, mert az agyunk látni akar. Ő 51 évesen veszítette el a látását egy fog- és agyhártyagyulladás következtében, ami a szemidegre is kihatott. Tehát este lefeküdt látóként és reggelre vak emberként ébredt fel. Itt már érezni lehetett a megrendültséget mindannyiunkban. Megtudtam, az is egy tévhit, hogy ilyenkor a többi érzék-

szervünk finomodik. Átlagban a figyelmünk nyolcvan százalékával a látásunkra támaszkodunk. Ez az arány változik meg. Kb. 2-3 évre van szükség, míg az agyunk elfogadja és megtanul a többi érzékszervünkre jobban figyelni. Az ember lelkének már a személyiségétől függ, hogy miként tudja ezt a helyzetet feldolgozni.

Ebben segítséget kapnak, rehabilitációk és tanfolyamok formájában, például a bottal vagy kutyával való közlekedés, pénzhasználat, munkakeresés, háztartási munkák. Volt még egy szoborkiállítás, amit a kezünkkel „nézhettünk” meg.

Az utolsó állomás egy bár volt, ahol kanapékra ültünk le és rendelhattunk. Kedves vezetőnk kiszolgált minket. Pontosan a kezünkbe érkezett minden rendelés. Itt sokat időztünk, még lehetett kérdezni. Elmondta, sokkal nehezebb helyzetben van az, aki elveszíti a látását, mint az, aki úgy születik. Aki beleszületik annak könnyebb elfogadnia, alkalmazkodnia. Ő is kérdezett tőlünk: Mit látunk a legnehezebbnek az ő életükben? Én, mint édesanya elmondtam, hogy pár nappal azelőtt hallgattam egy vak hölgy tanúságtételét a Mária Rádióban, akinek kilenc gyermeke van. Azt gondolom, látóként is nagy dolog felnevelni kilenc gyermeket. Nem tudom elképzelni a mindennapjait, nagyon mély a hite. Több gyermeke életveszélyben volt, amikor született. Volt akiről azt mondták, meg se tartsa, ma már húsz éves és egészséges. Meglepetésemre vezetőnk elmondta, hogy ismeri a hölgyet, mert a férj is vezetőként dolgozik a kiállításon aki látássérült.

Megkértem, adja át a hölgynek a köszönetemet a tanúságtételéért, mert nagyon megerősített. Vezetőnknek is van egy 8 hónapos unokája, és ő is tisztába szokta tenni. Korábban kőművesként dolgozott és most itt van, szeretné, hogy ezt vigyük magunkkal, hogy mindig van tovább és az élet nem áll meg!

Újra szembesültem a ténnyel, hogy mi „egészségesek” nagyon sokat tanulhatunk a fogyatékkal élő társainktól. Mindenkinek ajánlom ezt a kiállítást. Előmozdítja bennünk az együttérzést. Gondolatokat ébreszt, formál, közelebb hoz minket egymáshoz. Vegyük hát észre érzékszerveink olyan kincsek, melyeket ingyen kaptunk és ezért minden nap hálát adhatunk.

Napjainkban Magyarországon kb. 80.000 látássérült ember él, ebből kb. 5.000 a vakon születettek száma.

MIT JELENT A TÜRELEM A HÁZASSÁGBAN?

A türelem csapatmunka és nem mártíromság.

A feleségek gyakran érezhetik úgy, hogy az otthonuk egy olyan szálloda és étterem, ahol a férjük és a gyerekek a vendégek, míg ők képviselik a teljes kiszolgáló személyzetet. Néha valamelyik családtag felbukkan a késekkel és a villákkal, esetleg egy hiányzó pohárral és ők boldog sóhajjal nyugtazzák ezt a csodát. De az is előfordul, hogy a kimerültségtől és az álmatlanságtól elcsigázott asszonyoknak egy rosszalló tekintet vagy egy apró megjegyzés az égett zöldségről, elég ahhoz, hogy kiboruljanak. Ha egész nap talpon vagyunk és már jó ideje nem aludtuk ki magunkat, az utolsó amire vágyunk, a kritizálás.

Ennek a folyamatnak a dinamikája rendkívül feszültté tehet minket és összekuszálhatja a családi kapcsolatainkat. Természetes, hogy zsembessé válunk, ha úgy érezzük túl sok fronton kell helytállnunk. De ahelyett, hogy tovább alakítjuk az „ingerlékeny feleséget” megpróbálhatjuk más módon megközelíteni a házimunkát. Sokat segíthet, ha a férjünket bevonjuk a házkörüli teendőkhöz ahelyett, hogy többé vagy kevésbé csendben füstölgőnénk. Igyekezzünk ne eljátszani a mártír szerepét, mert bármi másnál zsarnokibbá tehet. Ha mindent egyedül végzünk el, egyedül hozzuk meg a háztartásra vonatkozó döntéseket is.

Ami a családi élet logisztikáját illeti, a legfőbb erőforrás a türelem. Ha például egy feleség együttműködésre vágyik, partnerként kell viselkednie. Az elégedetlenkedés helyett lehetőséget kell adnia a férjének, hogy bekapcsolódjon a házimunkába. Ha a vacsorával vagy a túlszűfolt bejártat átrende-

zésével kapcsolatosan kikéri a tanácsát, a férje érezni fogja, hogy ő is kivetheti részét a döntéshozatalból.

Hébe-hóba kivehetünk egy szabadnapot és a férjünkre bízhatjuk az ügyesbajos dolgainkat. Merjünk kilépni a családi ügyvezető, ellenőr és egészségügyi alkalmazott szerepekből. Időnként az anyukáknak is szükségük van egy rövid vakációra. Egy kevés nyugalom és lazítás bármelyik családban csodákra képes.

A türelem azt jelenti, hogy átadjuk a vezetést.

Majdnem minden nő kevesebb felelősségre vágyik, de a róla való lemondás és a családi demokrácia kiépítése gyakran jelent nagy kihívást. „Majd én megcsinálom”- hangoztatjuk, boldogan magunkra vállalva a feladatot, hiszen mi gyorsabban és jobban végezzük el. Úgy hisszük, a nap 24 órájában nem fér bele a családtagjaink oktatása. De valójában nem az idő hiányzik, hanem a türelem.

Tanuljunk meg átengedni a vezetőülést. Adjuk át a férjünknek felségterületeinket. Figyelem: mindez néha balul sülni is lehet. Lehet, hogy a fürdőszoba csak ímmel-ámmal lesz kitakarítva. Ha az újrendezett orvoságos szekrényt elégedetlen szemlélő férjed az arcodról csak annyit olvas le, hogy nem mosta ki a kádat úgy érezheti, kudarcot vallott és ez kedvét szegi a segítségben. Ilyenkor jusson eszünkbe: nem minden készül el azonnal és ugyanúgy. A terapeuták szerint az érzelmi szabadság feltétele annak elfogadása hogy a dolgok nem mindig alakulnak úgy, ahogyan szeretnénk. *Lehet, hogy a házimunka elvégzése tovább tart vagy kevésbé lesz igényes, de ha ezt elfogadjuk, kevésbé leszünk ingerültek és túlhajszoltak, és javulni fog a házastársi kapcsolatunk is.*

A türelem azt jelenti, hogy nem teszünk felesleges szemrehányást.

Túl sokan hiszik azt, hogy amikor a házastársukat a dorgáló tanár hangján oktatják ki a türelem erényét gyakorolják. Azt hiszem sokunk szájából hangzott már el valami hasonló: „Még hányszor kell elmondanom? Fel kellett volna szereltetned a téli gumikat. Ha hamarabb eszedbe jutott volna most

nem fagyoskodnánk a buszmegállóban. De úgy látszik a foci fontosabb neked mint a családod egészsége.” Mindannyian teszünk maró megjegyzéseket a házastársunknak.

De valójában az ilyen észrevételek bátorítják-e a férjed a magatartásának a megváltoztatására és segítik-e az együttműködést? Természetesen nem. Viszont te maradhatsz a családi ügyvezető, aki „mindent jobban tud”...és aki egyre magányosabb, dühösebb és kimerültebb. De a mondanivalónkat korholó hangnem nélkül is közölhetjük: „Nagy szükségem van a segítségre. Kérlek írd be az emlékeztetőbe, hogy holnap ne felejsz el elmenni.” Csak hogy elkerüljük a félreértést: ezeknek a szavaknak a kimondása nem mindig könnyű, de a türelem erőfeszítést követel.

Szent Ágoston Vallomásaiban azt írja, hogy türelem türelemből fakad. Hiszen a türelem nem egyéb, mint várakozás dühkötések, csüggedés és rendreutasítás nélkül. Ha azt akarjuk, hogy a házastársunk fejlődjön, ne végezzük el helyette a feladatot.

Ne kritizáljuk, ne javítsuk ki és ne használjuk a helyzetet arra, hogy magunkat jobb színben tüntessük fel.

A türelem nem szükségszerűen jelent romboló áldozathozatal. Segíthet a kapcsolatépítésben és kölcsönössé tehető. Jóllehet, nem biztosíték a tökéletes házassághoz, a türelem fontos lépés a szeretet elmélyítése felé...ez pedig az elfelejtett vagy csak félig elvégzett házimunkával ellentétben kulcsfontosságú minden család számára.

*Forrás: Aleteia
Fordította: Zölde Júlia*

SZENTMISÉK RENDJE

hétfő: 18;
kedd: 7;
szerda: 18;
csütörtök: 18;
péntek: 18;
szombat: 18 (elővételezett);
vasárnap: 7.30; 9 diák mise; 10.30;
Görögkatolikus szent liturgia:
a hónap 1. és 3. vasárnapján 18 óra.
Nagytarcsán a hónapok 2. és 4. vasárnapján lesz szentmise 11.30-tól.

IRODAI ÓRÁK A PLÉBÁNIÁN

hétfő:	15–18
szerda:	10–12
csütörtök:	10–12
péntek:	15–17

ESEMÉNYEK

Január

- A **házszenelésre** az igényeket a sekrestyében kérjük leadni.
- 13. vasárnap 15 órától **informatikai felnőttképzés** három csoportban.
- 14. hétfőn 8 órától informatikai felnőttképzés két csoportban.
- 14. hétfőn 9 órától újra levetítjük az **Ártatlanok** (feliratos) filmet a Tanúságtevők csoportjában. Minden érdeklődőt szeretettel várunk.
- 20. vasárnap 15 órától a plébániai filmklubban az **Imával nyert csaták** c. nagysikerű szinkronizált filmet vetítjük.
- 21-25. között **ökumenikus imahét**. Minden este 18 órakor **imaóra**. Ekkor **csak reggel 7 órakor lesznek szentmisék**.
- 26. szombaton **idősek szeretet vendégsége** a plébánián.
- 26. szombaton 16 órától **Pécsi Rita előadása** a templomban.
- 27. vasárnap a **nagytarcsai templom búcsú** Bosco Szent János (31-én)

ÜNNEPEINK

Január

- 6. Urunk megjelenése, Vízkereszt
- 13. Urunk megkeresztelkedése
- 18. Árpád-házi Szent Margit szűz
- 25. Szent Pál apostol megtérése

Február

- 2. Urunk bemutatása, Gyertyaszentelő Boldogasszony
- 14. Szent Cirill szerzetes és Szent Metód püspök, Európa társvédőszentjei

ÚJÉVI FOHÁSZ

Ó szép Jézus! Ez új esztendőben légy híveidben.
Ó Mária! Esedezél értünk, édes reményünk!
Hogy ez új esztendőben minden ügyeinkben
Lehessünk Jézus drága kedvében.
Ó szép Jézus! Drága szent nevedért kelj föl népedért.
Ó Mária! Tekints híveidre te szent Fiadért,
Hogy ez új esztendőben minden ügyeinkben
Lehessünk Jézus drága kedvében.
Ó szép Jézus! Tartsd meg híveidet, mint tiedet.
Ó Mária! Jézusnak szent Anyja! Országunk tornya!
Adjad, kérünk, hogy ebben az új esztendőben
Lehessünk épek testben, lélekben.

STÓLADÍJAK

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia kilenc év után új stóladíjakat határozott meg január 1-től.

Eszerint a csöndes szentmise 1500,-Ft, orgonás szentmise 3000,-Ft, temetés 25.000,- Ft, esküvő 30.000,- Ft. Nálunk a szentmisék díjára továbbra is „becsületkassza” működik, tehát akinek nehézséget okoz az előírt összeg megfizetése, nyugodtan dobhat bele kevesebbet is.

KEDVESEM ZSOLTÁRA

Lépegetek én feléd, Uram,
de oly nehéz nekem a járás,
iszapba süppednek lábaim,
minden végtagom csupa fájás!
Sajog a szívem, mert a szégyen
százfélé ágazik szét bennem,
balhitekkel és babonákkal
hadd legyek mégis tenyeredben!
Taníts meg, Uram, útjaidra!
Végigsuhint rajtam a bánat,
füvek, virágok harangoznak,
s szemhéjam mögött megtalállok!

ÁLLANDÓ PROGRAMOK

Helyszínek: ahol nincs jelezve, ott a plébánián van a program, T (templom)

- Hétfő: 10-12, **Baba–mama klub**; 18.30, **Mária Légió** imaestje; 2. hétfő 9-12, **Tanúságtevők csoportja**.
- Kedd: 10-11, **Senior örömtánc**; 15, engesztelő imaóra (T); 16-17.30, **Katekézis** 1-2.o.; 20-22, **házas csoport** 2. hét.
- Szerda: 16-17.30, **Katekézis** 3-4.o.; 18-19.30, a **Vivace** Kórus próbája; 18.30 **Felnőtt hittan, Szentség előkészítő felnőtteknek** kéthetente váltokozva.
- Csütörtök: 18.30-19, **csöndes szent-ségimádás** (T);
- Péntek: *elsőpénteken egésznapos szentségimádás* (T – fűtési időnyben a plébánián); 14-17, **katekézis felsősök**; 19, **Kohó**, 2. péntek; 20-22, **házas csoport** 3. péntek; 19, **Fonó**, utolsó péntek.
- Szombat: 17.15, **rózsafüzér** (T); 2. szombaton 15-17, **Bárány-klub**; 18, **gitáros mise** (T);
- Vasárnap: 9.45, **rózsafüzér** (T).
1. vas. **asszisztenciás nagymise**. (T).

Kiadja: Kistarcsai Római Katolikus Egyházközség

Felelős kiadó: Görbe József plébános; Szerkesztés: Lauer Tamás diakónus;

Korrektúra: Bíró Ildikó; Készült 300 példányban

2143 Kistarcsa, Széchenyi u. 13. Telefon: +36 (30) 640-1359; +36 (28) 740-377

Honlap: kistarcsa.plebania.hu; nagytarcsa.plebania.hu

E-mail: kistarcsa@communio.hu; nagytarcsa.plebania@gmail.com